

hier ook in Assen geweest, getransporteerd in een kist vóór op een fiets en ik vrees, dat hij het in zoo'n woning wel niet lang zal maken.

Assen.

J. M. A. KROES.

De Das. De korte mededeeling van den heer Kroes in deze aflevering zal stellig bij vele lezers, evenals bij mij een gevoel van wrevel doen ontstaan, ictwat getemperd door de overweging, dat nu toch alweer eenige honderden menschen de gelegenheid hebben gehad, om dit mooie en merkwaardige dier, dat ook in onze letterkunde zoo'n geestig plaatsje inneemt, te aanschouwen.

Hoeveel dassenfamilies zouden er nog in Nederland huizen? Ze zijn nergens hun leven zeker, want onze jachtwet brandmerkt ze als *schadelijk gedierte*. Het is hoog tijd, dat hierin verandering komt. Het wachten is op onze nieuwe natuurbeschermingswet, die verscheidene dingen definitief te regelen krijgt, ook de positie van de *dassen* en de *marters*. De boschbouw en de vogelbescherming hebben hier ook een woordje mee te praten. Het komt mij het meest doelmatig voor, om de dassen en de marters op te nemen onder de *beschermde dieren*, natuurlijk behoudens beperkende bepalingen in geval van werkelijke schade en overlast, op duidelijk omschreven plaatsen en tijden.

JAC. P. TH.

De Juli- en de Mei-Kever. De Redacteur vraagt: Waar blijft de Juli-kever? Ook mij lijkt het, dat er minder zijn dan vroeger, maar . . . de Juli-kever heeft zijn jaren. Soms is hij zeer zeldzaam, tot er weer eens een Juli-kever-jaar komt. Het is nog te weinig genoteerd, welke jaren het zijn, maar de regelmatigheid der Meikever-jaren schijnt in zijn massa-voorkomen niet aanwezig te zijn. Hoe meer berichten inkomen, des te duidelijker zal blijken of er bepaalde vaste intervallen zijn of niet. Zeker weten we nog niets.

Nog een vraag. Heeft er iemand in ons land wel eens een Juli-kever, niet in de duinen, maar in onze heidestrecken gevonden? In Duitschland zijn zulke plaatsen ver van de zee bekend.

Wat de Mei-kever betreft, die zag ik dit jaar uiterst weinig.

Het is mogelijk, dat ze dit jaar zeer vroeg waren, dus is half Mei en in Juni te laat. In mijn jeugd in Leiden kwamen in den tuin af en toe aanvliegers, zoowel *Melolontha vulgaris* als *M. hippocastani*. In de binnenduinen zag ik het meest de laatste soort, vooral bij Veenenburg, maar dat is bijna geheel weggegraven. Ook uit Venlo kwam het meest *Melolontha hippocastani* en wel de vorm met zwarte scheenen (v. *nigripes*). Gelderland, Utrecht en Brabant zaten vol met *vulgaris*. Hoe staat dat er tegenwoordig mee?

3 Aug. '33.

D. MAC. GILLAVRIJ.

Vogels en Vlinders. De vraag of vogels wel veel vlinders vangen is van veel belang voor de theorieën omtrent schutkleuren, waarschuwingskleuren en mimicry en het „staartje” aan vlindervleugels. Er is wel eens beweerd, dat de invloed van het vogelleven op het vlinderbestaan van weinig beteekenis zou zijn, omdat de vlinders niet zoo heel sterk door vogels worden belaagd. Vooral in Engelsche tijdschriften vindt men hieromtrent velerlei opgaven. In *British Birds* van Augustus '33 vertelt Hilda Terras nu, dat zij een merel zijn jongen voortdurend in het nest zag voeren met groote vlinders en wel met *Bombyx rubi*, *Rumia luteolata*, *Angerona prunaria* en nog een paar groote, bruine, die zij niet zoo gemakkelijk kon onderscheiden. Ook bracht hij een kikvorsch!

Wij hebben wel dikwijls musschen en vinken hun jongen zien voeren met kleine vlinders o.a. eikenbladrollers en een groote karekiet zien vechten met een Drinker-vlinder, maar 't is wel goed, om behalve op de vogels ook eens op de hagedissen te letten. En om een juist idee van de zaak te krijgen moeten we eigenlijk terug naar het Mesozoïcum. T.

De vorderingen van de Grootte Lijster. Wij herinneren ons nog wel, dat veertig jaar geleden het broeden van de Grootte Lijster in ons land als een bijzonderheid werd beschouwd. Albarda zegt nog in zijn „Naamlijst” van 1897: „Komt slechts in gering aantal voor”, een opmerking, die door Snouckaert in 1908 werd herhaald. Doch toen reeds werd de vogel al vrij dikwijls broedend gevonden, vooral in de duinstreek, in Kennemerland. Van de bosschen ging hij naar de buitenplaatsen en tegenwoordig broedt hij ook al in tuinen in de nabijheid van woningen. De heer Boot te Hoorn zond ons dezer dagen een eischaal en een duidelijke beschrijving, waaruit blijkt dat de Grootte Lijster in *Blokker* dit jaar tweemaal gebroed heeft „in een appelboom, op de plaats, waar de stam zich in 4 à 5 takken splitst”. Dat is precies dezelfde situatie, waarin wij het nest dikwijls vonden in oude berken en onze duinboschjes.

JAC. P. TH.